

Polo, Päivi: Synnytys- ja naistentautiopin professori, Turun yliopisto ja Tyks

”Potilaan kohtaaminen on olennainen osa lääkärin työtä. Hyvä ja onnistunut potilas-lääkärisuhde on tärkeä potilaan hoidon kokonaisprosessissa. Tästä huolimatta potilaan kohtaamista opetetaan lääketieteellisessä tiedekunnassa yllättävän vähän. Opetus tapahtuu pääasiassa ”kisälli-oppipoika”-periaatteella: opiskelija observoi klinikko-opettajan käyttäytymistä joko tietoisesti tai alitajuisesti, mutta asiaan ei kuitenkaan kiinnitetä useinkaan aktiivista huomiota.

Potilaan kohtaamista harjoiteltaessa draama eli näytelty tilanne simuloi potilaan ja lääkärin käyttäytymistä ja tuntemuksia. Tällöin myös kehon kieli ja lausumattomat sanat vaikuttavat tilanteen kulkuun ja vaikeita potilastilanteita voidaan ”kuivaharjoitella”. Oppimistilanteessa lääketieteen opiskelija esittää ”lääkäriä” ja ryhmän opettaja ”potilasta”. Draama-harjoittelutilanteen jälkeen on tärkeää välittömästi purkaa tilanne siten, että ”lääkärinä” esiintynyt henkilö saa kertoa tilanteen aiheuttamista tuntemuksistaan. Harjoitus suoritetaan ryhmässä, jossa osa opiskelijoista on ns. ulkopuolisia tarkkailijoita, ja avoin keskustelu tilanteen jälkeen täydentää oppimista, kun tarkkailijaopiskelijat antavat siitä palautetta. Näin kaikki ryhmässä olijat saavat laajemman näkökulman tilanteeseen ja mahdollisesti uutta osviittaa vastaavan todellisen tilanteen hallintaan.

Oppimismenetelmä on koettu erittäin hyvänä ja tehokkaana, erityisesti koska se onnistuu simuloimaan hyvin todellista potilas-lääkäri tilannetta. Se toteutetaan viidennen vuoden opiskelijoiden kurssilla, sillä heillä on jo hyvät valmiudet ”esiintyä” lääkärinä siitä huolimatta, että potilastapaukset ovat melko vaikeita ja vaativia. Opiskelijoiden mielestä tämä opetustilannedraama sopii opetusmetodiksi hyvin ja he suosittelevat lämpimästi ao. ryhmätyötä lääketieteellisen tiedekunnan opetusohjelmaan laajemminkin.” – sposti: etunimi.sukunimi (at) tyks.fi